

El diàleg espanyol: repressió

Josep Reyner. Economista. Membre de la Sectorial d'Economia de l'ANC.

“Les interferències polítiques en el nomenament de posicions clau són contínues des del partit del govern [de Madrid]. El resultat, nou líders polítics que estan en presó preventiva sense judici i cinc més forçats a l'exili, ara sota una ordre europea de detenció i extradició que inclou el president Puigdemont.”

Probablement, els lectors d'altres estats occidentals no s'ho podran creure. A Espanya, un país suposadament democràtic, no es respecta l'estat de dret pel que fa a la qüestió catalana. Tanmateix, està passant. Per què?

Primer, és aconsellable recordar els orígens. Les eleccions catalanes han reflectit dues vegades una majoria a favor de la independència. La més recent, el 21 de desembre després que Madrid prengué el control de l'autonomia. Les raons d'aquest moviment són moltes: un estatut (la llei que regeix l'autonomia catalana) prèviament acordat amb el congrés espanyol i votat legalment pels catalans, va ser retallat i reinterpretat pel Tribunal Constitucional el 2010; els intents per reduir la presència de la llengua catalana a l'escola i a l'administració; l'excessiu i abusiu drenatge dels recursos financers (dèficit fiscal); inversions públiques clarament per sota del que correspondria d'acord amb el pes respecte de l'economia espanyola i la població. I molts d'altres.

Després de set anys i fins a divuit vegades reclamant solucions negociades mai escoltades, Catalunya intentà aconseguir la independència l'octubre passat. Prèviament, el govern espanyol va rebutjar un referèndum legal que molts creuen que hauria estat possible amb una interpretació de la Constitució més ajustada a la Carta de les Nacions Unides. En canvi, els partits espanyols més grans, el govern del PP i el Tribunal Constitucional ho varen fer impossible impulsant una interpretació de la Constitució extremadament restrictiva.

Mentrestant, s'ha creat i encoratjat un ressorgit sentiment nacionalista espanyol. Presenta els líders catalans com a traïdors i colpistes. Aquest sentiment ignora totalment les raons profundament polítiques del conflicte. Enfondits amb un extremisme patriòtic i sense gens de respecte per la pluralitat d'opinions, els mitjans espanyols han estat essencials per crear aquest estat d'opinió i s'ha gairebé vetat la presència de líders d'opinió favorables a la independència.

Un altre factor important a tenir en compte és el control dels òrgans judicials per part dels dos principals partits espanyols. La separació de poders existeix formalment, però la realitat és que l'Estat espanyol ha merescut repetidament retrets internacionals del grup GRECO (Group of States against Corruption of the Council of Europe) que ha situat la independència del poder judicial a la cua d'Europa. Les interferències polítiques en el nomenament de posicions clau són contínues des del partit del govern. El resultat, nou líders polítics que estan en presó preventiva sense judici i cinc més forçats a l'exili, ara sota una ordre europea de detenció i extradició que inclou el president Puigdemont.

Els delictes dels quals se'ls acusa (rebel·lió) requereixen l'existència de *levantamiento público y violencia*. Aquesta violència no ha existit mai i sense violència no hi ha delicte. La majoria de juristes s'han pronunciat en aquest sentit, i així s'ha reconegut recentment per part del tribunal de l'Estat alemany de Schleswig-Holstein. En canvi, a Espanya els fets es distorsionen en els informes policials, els escrits dels fiscals i les resolucions dels tribunals, intentant mostrar com a violenta la gent que intentava votar l'1 d'octubre i algunes manifestacions prèvies de protestes pacífiques contra altres detencions.

Molts altres abusos s'estan cometent. Tres candidats a la Generalitat han estat vetats malgrat mantenir tots els seus drets legals intactes. Entre ells el president Puigdemont. La Comissió pels

Drets Humans de l'ONU ha requerit Espanya a fer tot el possible per tal que els drets polítics dels candidats no siguin violats. Amnistia Internacional ha demanat l'alliberament dels presos.

Més de 900 funcionaris o càrrecs públics estan sent investigats per col·laborar amb el referèndum. Llocs webs tancats, empreses i alcaldies registrats, aplicació discriminatòria del delictes d'odi, divulgació de falsedats, rebuig dels fiscals a actuar contra la policia responsable de la violència... La llista de la repressió és inacabable.

Una operació política de llarg abast s'està duent a terme a Espanya. Un judici general contra el moviment independentista s'està preparant amb l'objectiu d'eliminar una generació sencera de polítics independentistes i, especialment, aconseguir que una majoria del poble català renunciï a la seva legítima aspiració.

Abril de 2018